

Määräys vapaaehtoisesta eläinten hyvinvointimerkkijärjestelmästä¹⁾

Elintarvikkeista annetun lain (katso 5 päivänä heinäkuuta 2023 annettu kodifioitu laki nro 1033) 17 §:n 1 momentin, 20 §:n 1 momentin, 21 §:n 1 momentin, 22 ja 23 §:n, 37 §:n 1 momentin, 50, 51 ja 59a §:n ja 60 §:n 3 momentin mukaisesti sekä eläinlääketieteestä ja elintarvikkeista vastaavan viraston tehtävistä ja valtuuksista 30 päivänä marraskuuta 2020 annetun määräyksen nro 1721 7 §:n 3 kohdassa annettujen valtuuksien nojalla määrätään seuraavaa:

1 luku

Soveltamisala ja määritelmät

1 §. Määräyksellä annetaan säännöksiä eläinten hyvinvoinnista, sellaisten maidon ja meijerituotteiden, tuoreen lihan ja jauhelihan sekä lihavalmisteiden ja lihatuotteiden tuotannosta ja merkinnöistä, jotka ovat peräisin liitteissä 1–3 tarkoitetuista eläinlajeista ja joita pidetään kaupan vapaaehtoisessa eläinten hyvinvointimerkkijärjestelmässä (eläinten hyvinvointimerkki), ja säännöksiä eläinten hyvinvointimerkkijärjestelmään ilmoittautuneiden yritysten, myös karjojen/parvien, valvonnasta.

2 §. Tässä määräyksessä sovelletaan seuraavia määritelmiä:

- 1) Eläintiheys: rakennuksessa samanaikaisesti olevien kanojen kokonaiselopaino avoimen tilan neliömetriä kohden.
- 2) Karja/parvi: Karja/parvi: yrityksessä olevat eläimet, jotka kuuluvat samaan lajiin, joita käytetään samaan tarkoitukseen ja joista vastaa sama toiminnanharjoittaja.
- 3) CHR-rekisteri: kotieläinten keskusrekisteri.
- 4) Omavalvonta: järjestelmä, jota karjasta/parvesta vastaava tai yrityksen vastaava henkilö käyttää jatkuvasti sen varmistamiseen, että eläinten hyvinvointia ja tarvittaessa erottelua ja jäljitettävyyttä koskevat vaatimukset täytetään.
- 5) Omavalvontaohjelma: kirjallinen kuvaus karjan/parven tai yrityksen omavalvonnasta ja siitä, miten omavalvonnan toteuttaminen dokumentoidaan.
- 6) Kanaparvi: kanojen joukko, joka on sijoitettu rakennukseen ja joka on samanaikaisesti kyseisessä rakennuksessa.
- 7) Avoin tila: tila, johon kanoilla on jatkuva pääsy.
- 8) Ulkokanojen munat: kananmunat, jotka on tuotettu munien kaupan pitämisen vaatimusten mukaisten ulkokanojen munia koskevien vaatimusten mukaisesti (katso Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013 täydentämisestä munien kaupan pitämisen vaatimusten osalta sekä komission asetuksen (EY) N:o 589/2008 kumoamisesta 17 päivänä elokuuta 2023 annettu komission delegoitu asetukset (EU) 2023/2465 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013 soveltamissäännöistä munien kaupan pitämisen vaatimusten osalta 17 päivänä elokuuta 2023 annettu komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2023/2466).
- 9) Rakennus: huoneet tai rakennukset, joissa broilereita pidetään.
- 10) Vasikka: Enintään kuuden kuukauden ikäinen nautaeläin.
- 11) Kananpojat: Gallus gallus -lajin eläimet kuoriutumisesta sukukypsyyseen.
- 12) Hitaasti kasvava rotu: broilerit, joiden molemmat vanhemmat ovat hitaasti kasvavaa rotua, jonka keskimääräinen päivittäinen kasvu (Average Daily Gain) (katso rotua koskevat kasvattajajärjestöjen eritelmät) on vähintään 25 prosenttia pienempi kuin Ross 308 -rodun keskimääräinen päivittäinen kasvu. Jos Average Daily Gain määritetään aikavälinä, laskelmissa käytetään keskiarvoa.

- 13) Jalkapohjahaavaumien valvontaohjelma: jalkapohjahaavaumien valvonta eläinten hyvinvointia koskevista vähimmäisvaatimuksista pidettäessä broilereita ja munien hautomisessa broilerinkasvatusta varten sekä broilerin pitämistä koskevasta koulutuksesta annetun määräyksen mukaisesti.
- 14) Alkutuottaja: henkilö, joka vastaa karjasta/parvesta, jota pidetään eläinten hyvinvointimerkkijärjestelmän mukaisesti.
- 15) Kokonaiskuolleisuus: niiden kananpoikien määrä, jotka ovat kuolleet rakennukseen sijoittamisesta lähtien laskettuna siihen päivään mennessä, jolloin kanat siirretään rakennuksesta myyntiä tai teurastusta varten, mukaan luettuina kananpojat, jotka on lopetettu sairauden tai muiden syiden takia, jaettuna rakennukseen sijoitettujen kananpoikien kokonaismäärällä ja kerrottuna sadalla.
- 16) Broilerit: lihantuotantoa varten kasvatettavat kananpojat.
- 17) Teurastamo: teurastamo tai teurastamotila.
- 18) Lhasiat: yli 30 kilogrammaa painavat siat, joita lihotetaan teurastusta varten.
- 19) Pienet rodut: nautarodut ja niiden risteytykset, joiden täysikasvuisen eläimen keskimääräinen paino on alle 550 kilogrammaa.
- 20) Suuret rodut: nautarodut ja niiden risteytykset, joiden täysikasvuisen eläimen keskimääräinen paino on vähintään 550 kilogrammaa.
- 21) Nuoret eläimet:
- a) Vähintään kuuden kuukauden ikäiset naarasnaudat, jotka eivät ole vielä poikineet (hiehot).
- b) Vähintään kuuden kuukauden ikäiset sonnit, kun eläin lihotetaan teurastusta tai jalostusta varten.
- 22) Luonnonmukainen: luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 kumoamisesta 30 päivänä toukokuuta 2018 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/848 mukainen tuotantomenetelmä.
- 23) Imettäjälehmä: lehmä, jota käytetään emosta erotettujen vasikoiden imettämiseen.

2 luku

Karjoja/parvia ja hautomoja koskevat vaatimukset

Ilmoittautuminen eläinten hyvinvointimerkkijärjestelmään, myös omistajanvaihdon yhteydessä

3 §. Ilmoittautumisen eläinten hyvinvointimerkkijärjestelmään voi tehdä joko luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, ja ilmoitus on toimitettava sähköisesti eläinlääketieteestä ja elintarvikkeista vastaavalle virastolle (Fødevarestyrelsen), jäljempänä 'virasto', osoitteessa www.virk.dk. Karjat/parvet, joita ei ole valtuutettu luonnonmukaisiksi, on tarkastettava (katso 10 §).

(2) Kun karjan/parven omistaja vaihtuu, uuden omistajan on tehtävä uusi ilmoitus (katso 1 momentti), jos karjan/parven eläimet ja tuotteet merkitään edelleen eläinten hyvinvointimerkillä. Karjat/parvet, joita ei ole valtuutettu luonnonmukaisiksi, on tarkastettava (katso 10 §), ja tarkastus on tehtävä kahden kuukauden kuluessa omistajanvaihdoksesta.

(3) Karjalle/parvelle, joka on ilmoitettu eläinten hyvinvointimerkkijärjestelmään ja jonka luonnonmukaisuusvaltuutus päättyy, on kahden kuukauden kuluessa luonnonmukaisuusvaltuutuksen päättymisestä tehtävä tarkastus (katso 10 §), jos karjan/parven eläimet ja niistä saatavat tuotteet on tarkoitus merkitä edelleen eläinten hyvinvointimerkillä.

(4) Karjoista/parvista, jotka on suljettu pois eläinten hyvinvointimerkkijärjestelmästä (katso 24 §:n 1 momentti), voidaan toimittaa aikaisintaan kuuden kuukauden kuluttua poissulkemispäivästä uusi ilmoitus eläinten hyvinvointimerkkijärjestelmään liittymisestä (katso 1 momentti). Karjat/parvet, joita ei ole valtuutettu luonnonmukaisiksi, on tarkastettava (katso 10 §).

4 §. Ilmoittautumisessa on oltava seuraavat tiedot:

- 1) karjan/parven CHR-numero, karjan/parven numero, mahdollinen luonnonmukaisuussertifioinnin numero ja karjan/parven omistajan yhteystiedot.
- 2) mille tasolle (katso liitteet 1–3) karja/parvi on rekisteröitävä CHR-rekisteriin ja ilmoitetaanko koko karja/parvi (katso 5 §) eläinten hyvinvointimerkkijärjestelmään,
- 3) sikatilojen osalta tieto siitä, tuottavatko ne maitoporsaita, porsaita vai lihasikoja, ja nautatilojen osalta tieto siitä, tuottavatko ne lihaa vai maitoa.

5 §. Virasto voi hakemuksen perusteella myöntää luvan sille, että karjaan/parveen kuuluu samanaikaisesti saman lajin eläimiä, joita tuotetaan ja joita ei tuoteta hyvinvointimerkkijärjestelmän mukaisesti, jos eläimiä pidetään yksiköissä, jotka on erotettu toisistaan ja erottelu kuvataan omavalvontaohjelmassa. Virasto asettaa tätä koskevia ehtoja luvassa.

(2) Virasto voi myös sallia, että samaan karjaan/parveen kuuluu eläimiä, jotka ovat eläinten hyvinvointimerkkijärjestelmän eri tasoilla. Virasto asettaa tätä koskevia ehtoja luvassa.

Eläinten hyvinvointimerkkijärjestelmän tuotannon jakaminen tasoille CHR-rekisterissä

6 §. Virasto jakaa karjat/parvet asiaankuuluville hyvinvointimerkkijärjestelmän tasoille CHR-rekisterissä, kun virasto on todennut, että tuotanto on asianmukaista ja sitä toteutetaan tämän määräyksen säännösten mukaisesti.

Hautomojen omavalvonta ja omavalvontaohjelma

7 §. Eläinten hyvinvointimerkkijärjestelmän mukaisesti alkutuottajille toimittavien hautomojen on varmistettava hitaasti kasvavien rotujen ja muiden rotujen munien ja kananpoikien erottelu ja jäljitettävyyden on käytävä ilmi omavalvontaohjelmasta. Omavalvonnan puitteissa mahdolliset poikkeamat ja niihin liittyvät korjaavat toimenpiteet on dokumentoitava kirjallisesti.

(2) Hautomon on säilytettävä omavalvontaa, erottelua ja jäljitettävyyttä koskeva dokumentaatio yhden vuoden ajan, ja dokumentaation on oltava milloin tahansa viraston käytettävissä.

Alkutuottajien omavalvonta ja omavalvontaohjelma

8 §. Alkutuottajien on kulloinkin voimassa olevassa lainsäädännössä asetettujen eläinten hyvinvointia koskevien vaatimusten lisäksi täytettävä asiaan kuuluvaa tasoa koskevat täydentävät vaatimukset, jotka esitetään

- 1) sikojen osalta liitteessä 1,
- 2) broilerin osalta liitteessä 2 ja
- 3) nautojen osalta liitteissä 3 ja 4.

(2) Jos alkutuottaja typistää sikojen häntiä tai pitää sikoja, joiden hännät on typistetty, alkutuottajan on ilmoitettava virastolle etukäteen kirjallisesti tästä asiasta sekä siitä, miten kauan alkutuottaja aikoo jatkaa kyseistä toimintaa.

9 §. Alkutuottajien, jotka haluavat karjansa/parvensa osaksi eläinten hyvinvointimerkkijärjestelmää, on 8 §:ssä asetettujen vaatimusten täyttämisen lisäksi otettava käyttöön omavalvontaohjelma ja suoritettava omavalvontaa. Omavalvonnan puitteissa mahdolliset poikkeamat eläinten hyvinvointimerkkijärjestelmästä ja niihin liittyvät korjaavat toimenpiteet on dokumentoitava kirjallisesti. Jos karjaan/parveen kuuluu eläimiä, joita ei tuoteta eläinten hyvinvointimerkkijärjestelmän mukaisesti (katso 5 §:n 1 momentti), tai

eläimiä, jotka ovat eri tasoilla eläinten hyvinvointimerkkijärjestelmässä (katso 5 §:n 2 momentti), tämän on käytävä ilmi omavalvonnassa.

(2) Alkutuottajan on otettava eläinten hyvinvointimerkkijärjestelmään ainoastaan eläimiä, jotka ovat olleet koko ikänsä eläinten hyvinvointimerkkijärjestelmässä (katso kuitenkin 13 §:n 1 ja 2 momentti sekä 14 §).

3 luku

Karjan/parven vahvistaminen, tarkastaminen ja valvonta

Perinteisten karjojen/parvien vahvistaminen ja tarkastaminen

10 §. Alkutuottajat voivat tehdä toimituksia eläinten hyvinvointimerkkijärjestelmän mukaisesti ensimmäisen kerran, kun akkreditoitu sertifiointielin on vahvistanut, että karja/parvi täyttää 8 §:n 1 momentissa tai 9 §:ssä asetetut asiaankuuluvat vaatimukset, jotka koskevat tuotantoa eläinten hyvinvointimerkkijärjestelmän mukaisesti, ja vahvistus on rekisteröity CHR-rekisteriin.

(2) Kun akkreditoitu sertifiointielin on vahvistanut karjan/parven (katso 1 momentti), sertifiointielimen on ilmoitettava asiasta virastolle ja ilmoitettava karjan/parven omistajan nimi ja osoite, karjan/parven CHR-numero sekä taso, jolle karja/parvi on vahvistettu (katso 6 §).

(3) Alkutuottaja on tarkastettava kerran vuodessa.

(4) Alkutuottajan on säilytettävä omavalvontaa, erottelua ja jäljitettävyyttä, vahvistusta ja tarkastamista koskeva dokumentaatio yhden vuoden ajan, ja dokumentaation on oltava milloin tahansa viraston käytettävissä.

(5) Alkutuottaja vastaa tarkastamisesta ja vahvistamisesta aiheutuvista kustannuksista.

Tarkastuselintä koskevat vaatimukset

11 §. Vahvistamisesta ja tarkastamisesta (katso 10 §:n 1 ja 3 momentti) vastaa akkreditoitu sertifiointielin. Akkreditoidun sertifiointielimen on akkreditoitunut akkreditointielin, joka on osapuolena eurooppalaisten akkreditointielinten yhteistyöelimen (European co-operation for Accreditation, EA) monenvälisessä vastavuoroisesta tunnustamisesta tehdyssä sopimuksessa.

(2) Jotta sertifiointielin voi tehdä vahvistuksia ja tarkastuksia, ehtona on myös, että se suorittaa vähintään 20 prosenttia eläinten hyvinvointimerkkijärjestelmään liittyvistä tarkastuksista ilmoittamatta.

(3) Kun sertifiointielin ilmoittaa ensimmäisen kerran karjan/parven vahvistuksesta (katso 10 §:n 2 momentti), sertifiointielimen on lisäksi lähetettävä dokumentaatio siitä, että se on akkreditoitu 1 momentin mukaisesti, ja sitouduttava suorittamaan ilmoittamattomia tarkastuksia (katso 2 momentti).

(4) Jos sertifiointielin huomaa olosuhteita, joiden perusteella on syytä olettaa, että eläinten hyvinvointimerkkijärjestelmän ehtoja on rikottu, sertifiointielimen on ilman tarpeetonta viivettä ilmoitettava asiasta virastolle, ellei kyseessä ole vähemmän merkittävä rikkomus, jonka vastaava alkutuottaja korjaa heti.

Luonnonmukaisiksi sertifioidujen karjojen/parvien valvonta

12 §. Luonnonmukaisiksi sertifioidujen ja eläinten hyvinvointimerkkijärjestelmään ilmoitettuja karjoja/parvia ei tarkasteta ja vahvisteta 10 §:n mukaisesti, sillä näiden karjojen/parvien valvonnan suorittaa maatalousvirasto (Landbrugsstyrelsen).

(2) Luonnonmukaisiksi sertifioidujen sikakarjojen ja broileriparvien katsotaan noudattavan vaatimuksia, jotka koskevat tuotantoa eläinten hyvinvointimerkkijärjestelmän tasolla 3.

(3) Luonnonmukaisiksi sertifioitujen karjojen/parvien alkutuottajien katsotaan noudattavan vaatimuksia, jotka koskevat tuotantoa eläinten hyvinvointimerkkijärjestelmän mukaisesti, vain, jos karja/parvi on sertifioitu luonnonmukaiseksi.

4 luku

Eläinten hyvinvointimerkkijärjestelmän mukaisten toimitusten aloitusajankohta nautakarjoille

Perinteiset nautakarjat

13 §. Perinteisten nautakarjojen osalta voidaan aloittaa toimitukset tuottajille sekä teurastamoille tai meijereille, kun kaikki seuraavat karjaa koskevat vaatimukset täytetään:

- 1) CHR-rekisteriin on rekisteröity, millä eläinten hyvinvointimerkkijärjestelmän tasolla karjasta saa tehdä toimituksia (katso 6 §),
- 2) karja täyttää 8 §:n 1 momentin ja liitteiden 3–4 vaatimukset ja ehdot,
- 3) karjan osalta
 - a) on viimeisen vuoden aikana noudatettu ja noudatetaan edelleen valvontajärjestelmää, jonka sisältö vastaa vähintään eläinten hyvinvointimerkkijärjestelmän tasoa, jolle karja halutaan ilmoittaa, ja valvontajärjestelmää valvoo akkreditoitu sertifiointielin, joka on 11 §:n 1 momentin 2 kohdan vaatimusten mukainen, tai
 - b) on tehty tarkastus (katso 10 §), ja toimitettava eläin on elänyt koko elämänsä tai vähintään yhden vuoden eläinten hyvinvointimerkkijärjestelmään kuuluvana eläimenä (katso kuitenkin 2 momentti).

(2) Maitoa tuottavista perinteisistä nautakarjoista, joihin ei sovelleta valvontajärjestelmää (katso 1 momentin 3 kohdan a alakohta), voidaan aloittaa toimitukset meijeriin, kun 1 momentin 1 ja 2 kohdan vaatimukset täyttyvät ja karja on tarkastettu (katso 10 §) ja kun eläimet, joiden maitoa toimitetaan, ovat eläneet eläinten hyvinvointimerkkijärjestelmään kuuluvina eläiminä vähintään kolmen kuukauden ajan ennen maidon toimitusta.

Nautakarjat, jotka on sertifioitu luonnonmukaisiksi

14 §. Luonnonmukaisiksi sertifioiduista karjoista, jotka täyttävät 8 §:n 1 momentin ja 9 §:n vaatimukset ja ehdot, voidaan aloittaa toimitukset alkutuottajille, teurastamoille tai meijereille, kun niiden eläinten hyvinvointimerkkijärjestelmän taso on rekisteröity CHR-rekisteriin (katso 6 § ja tämän pykälän 2 momentti).

(2) Kun eläin täyttää luonnonmukaista tuotantoa koskevat säännökset, eläin voidaan myydä alkutuottajalle, teurastamolle tai meijerille eläinten hyvinvointimerkkijärjestelmän mukaisesti.

5 luku

Teurastamoja ja niiden valvontaa koskevat vaatimukset

15 §. Teurastamoiden, jotka haluavat teurastaa eläimiä tai pitää lihaa kaupan eläinten hyvinvointimerkkijärjestelmän mukaisesti, on ilmoitettava toiminnasta ennakoon virastossa rekisteröitäväksi (katso elintarvikeyritysten ynnä muiden luvista ja rekisteröinnistä annetun määräyksen 16 §:n 1 momentti).

(2) Teurastamoilla, jotka on rekisteröity teurastamaan eläimiä tai pitämään lihaa kaupan eläinten hyvinvointimerkkijärjestelmän mukaisesti, on omavalvonnan puitteissa oltava kirjalliset menettelyt, joilla varmistetaan, että kaikki seuraavat vaatimukset täytetään:

- 1) eläinten hyvinvointimerkkijärjestelmään kuuluvat eläimet ja liha voidaan erotella ja jäljittää,

2) sikojen tai nautojen kahdeksan tunnin ja broilerin kuuden tunnin enimmäiskuljetusaikaa teurastamoon noudatetaan,

3) sikateurastamot pitävät eläinten hyvinvointimerkkijärjestelmän mukaisesti kaupan ainoastaan sellaisten sikojen lihaa, joiden häntää ei ole typistetty tai purtu,

4) broileriteurastamot pitävät eläinten hyvinvointimerkkijärjestelmän mukaisesti kaupan ainoastaan lihaa, joka on parvista, jotka täyttävät parvessa kuolleisuutta koskevan vaatimuksen,

b) joka on parvista, jotka ovat hitaasti kasvavaa rotua,

c) joka on broilereista, joiden osalta eläintiheyttä on noudatettu, ja

d) joka on broilereista, joiden osalta jalkapohjahaavaumien valvontaohjelman pisteytys on asetetuissa rajoissa.

(3) Teurastamon on säilytettävä omavalvontaa, erottelua ja jäljitettävyyttä koskeva dokumentaatio yhden vuoden ajan, ja dokumentaation on oltava milloin tahansa viraston käytettävissä.

(4) Jos teurastamossa huomataan olosuhteita, joiden perusteella on syytä olettaa, että eläinten hyvinvointimerkkijärjestelmän säännöksiä ei noudateta, teurastamon on ilman tarpeetonta viivettä ilmoitettava asiasta virastolle.

16 §. Teurastamojen osalta eläinten hyvinvointimerkkijärjestelmän ehtojen noudattamista koskevaan valvontaan sovelletaan maksuilla rahoitettavan valvonnan sääntöjä (katso elintarvikkeiden, rehun ja elävien eläinten ynnä muiden valvonnasta maksamisesta annettu määräys).

6 luku

Muita yrityksiä ja meijereitä ja niiden valvontaa koskevat vaatimukset

17 §. Tukkuyritysten, jotka eivät kuulu 5 luvun soveltamisalaan, ja vähittäisyrittysten, jotka aikovat leikata tai jauhaa tuoretta lihaa, valmistaa lihavalmisteita tai lihatuotteita, tai meijereiden, jotka aikovat valmistaa meijerituotteita tai pakata tämän tyyppisiä tuotteita ja jotka aikovat merkitä tuotteet eläinten hyvinvointimerkkijärjestelmään kuuluviksi, on ilmoitettava toiminnasta virastolle ennakoon (katso elintarvikeyritysten ynnä muiden luvista ja rekisteröinnistä annetun määräyksen 16 §:n 2 momentti).

(2) Yrityksillä on omavalvonnan puitteissa oltava kirjallisia menettelyjä, joilla varmistetaan eläinten hyvinvointimerkkijärjestelmään kuuluvien tuoreen lihan, jauhelihan, lihavalmisteiden tai lihatuotteiden tai meijerituotteiden jäljitettävyys ja erottelu tuotteista, jotka eivät kuulu eläinten hyvinvointimerkkijärjestelmään.

(3) Yritysten on säilytettävä erottelua ja jäljitettävyyttä koskeva dokumentaatio vuoden ajan.

(4) Jos yrityksessä huomataan olosuhteita, joiden perusteella on syytä olettaa, että eläinten hyvinvointimerkkijärjestelmän säännöksiä ei noudateta, yrityksen on ilman tarpeetonta viivettä ilmoitettava asiasta virastolle.

18 §. Määräyksen 17 §:n 1 momentin soveltamisalaan kuuluvien yritysten osalta eläinten hyvinvointimerkkijärjestelmän ehtojen noudattamista koskevaan valvontaan sovelletaan maksuilla rahoitettavan valvonnan sääntöjä (katso elintarvikkeiden, rehun ja elävien eläinten ynnä muiden valvonnasta maksamisesta annettu määräys).

7 luku

Ulkomaisia eläimiä ja tuotteita koskevat vaatimukset

19 §. Ennen kuin siitosmunia, eläviä eläimiä, tuoretta lihaa, jauhelihaa tai lihavalmisteita, meijerituotteita tai lihatuotteita, jotka sisältävät ulkomailta peräisin olevaa lihaa, tai meijerituotteita, jotka sisältävät ulkomailta peräisin olevaa maitoa, pidetään kaupan eläinten hyvinvointimerkkijärjestelmän mukaisesti,

viraston on hyväksyttävä, että eläimiä tai tuotteita voidaan pitää kaupan eläinten hyvinvointimerkkijärjestelmän mukaisesti.

(2) Virasto hyväksyy, että eläimiä tai tuotteita voidaan pitää kaupan eläinten hyvinvointimerkkijärjestelmän mukaisesti, kun maahantuonnista Tanskaan vastaava yritys on asiaankuuluvassa laajuudessa todistanut, että alkutuottaja täyttää vaatimukset, jotka vastaavat vähintään 7 tai 8 ja 9 §:ssä asetettuja vaatimuksia, 1) että luonnonmukaiseksi sertifioitu alkutuottaja täyttää vaatimukset, jotka vastaavat vähintään 12 §:ssä asetettuja vaatimuksia, 2) että teurastamo täyttää vaatimukset, jotka vastaavat vähintään 15 §:n 2 tai 3 momentissa asetettuja vaatimuksia, tai että meijeri täyttää vaatimukset, jotka vastaavat vähintään 17 §:n 2 momentissa asetettuja vaatimuksia, ja 4) että alkuperämaassa valvotaan alkutuottajia, hautomoita, teurastamoita, meijereitä ja muita asiaankuuluvia yrityksiä ja että valvonnan laajuus, uskottavuus ja riippumattomuus vastaavat 10, 12, 15 tai 17 §:ssä asetettuja vaatimuksia.

(3) Jos 2 momentin 4 kohdassa tarkoitettua valvontaa harjoittavat alkuperämaan viranomaiset, säännöksessä säädetty valvontaa koskevat ehdot katsotaan täytetyiksi.

20 §. Yritysten sekä teurastamoiden ja meijereiden, jotka aikovat tuoda maahan eläimiä ja tuotteita 19 §:n mukaisesti, on oltava virastossa rekisteröityjä 15 tai 17 §:n mukaisesti ja osana omavalvontaa varmistettava keskeytyksettä, että ehdot (katso 19 §:n 2 momentti) täyttyvät johdonmukaisesti.

(2) Jos yritykset sekä teurastamot ja meijerit saavat tietoonsa olosuhteita, joiden perusteella on syytä olettaa, että 19 §:n mukaisen hyväksynnän ehdot eivät täyty, yrityksen on ilman tarpeetonta viivettä ilmoitettava asiasta virastolle.

8 luku

Merkinnät ja kaupan pitäminen

21 §. Karjat/parvet ja hautomot, jotka on ilmoitettu eläinten hyvinvointimerkkijärjestelmään, ja yritykset sekä teurastamot ja meijerit, jotka on rekisteröity eläinten hyvinvointimerkin käyttäjiksi, voivat käyttää merkinnöissä ja kaupan pitämisen yhteydessä kutakin tasoa vastaavaa logoa (katso liite 5). Asiaankuuluvaa logoa ja siihen liittyviä nimityksiä ja mainintoja voidaan käyttää vain viraston asettamien ehtojen ja vaatimusten mukaisesti (katso 22 §).

(2) Tuore liha, jauheliha, lihavalmisteet, lihatuotteet ja meijerituotteet voidaan merkitä kutakin tasoa vastaavalla logolla, kun tuotteen eläinperäinen sisältö on kokonaan kyseistä tasoa vastaavien vaatimusten mukainen; jos niissä on eläinten hyvinvointimerkkijärjestelmän eri tasoilla (katso liitteet 1–3) olevia meijerituotteita tai lihaa, ne voidaan kuitenkin merkitä vain eläinten hyvinvointimerkkijärjestelmän asiaankuuluvaa alinta tasoa vastaavalla logolla.

(3) Tuore liha, jauheliha, lihavalmisteet, lihatuotteet ja meijerituotteet voidaan merkitä tiettyä tasoa vastaavalla logolla, kun tuotteen eläinperäinen sisältö täyttää kyseistä tasoa koskevat vaatimukset; eri alkuperää olevien suolien, gelatiinin ja kollageenin, kalan sekä ulkokanojen munien käyttö on kuitenkin sallittua.

(4) Tuore liha, jauheliha, lihavalmisteet, lihatuotteet, valmisruoat ynnä muut ja meijerituotteet voidaan 2 momentissa mainittujen tapausten lisäksi merkitä asiaankuuluvalla logolla, kun eläinten hyvinvointimerkillä merkityn lihan tai meijerituotteen painosisältö muodostaa vähintään 75 prosenttia valmiin tuotteen koko eläinperäisestä sisällöstä ja muut eläinperäiset ainesosat täyttävät luonnonmukaisuutta koskevat vaatimukset; eri alkuperää olevien ja muiden kuin luonnonmukaisesti

tuotettujen suolien, gelatiinin ja kollageenin sekä muun kuin luonnonmukaisesti tuotetun kalan tai ulkokanojen munien käyttö on kuitenkin sallittua.

22 §. Logon käyttöä ja siihen liittyviä nimityksiä ja mainintoja koskeviin ehtoihin ja vaatimuksiin voi tutustua viraston verkkosivulla. Kyseinen materiaali voidaan myös lähettää, jos tätä pyydetään kirjallisesti virastolta. Käytettävän eläinten hyvinvointimerkin graafinen muotoilu esitetään liitteessä 5 sekä asiaankuuluvassa suunnitteluoppaassa, joka on saatavilla viraston verkkosivulta.

(2) Eläinten hyvinvointimerkkijärjestelmän logojen ja niihin liittyvien nimitysten ja mainintojen käyttäminen on kiellettyä tuotteissa ynnä muissa, jotka eivät täytä määräyksessä asetettuja vaatimuksia.

(3) Sellaisten logojen, symbolien, muiden merkintöjen, nimitysten tai mainintojen, jotka voidaan sekoittaa 1 momentissa tarkoitettuihin logoihin ja niihin liittyviin nimityksiin ja mainintoihin, käyttäminen on kiellettyä tavalla, joka on omiaan johtamaan kuluttajia tai muita yrityksiä harhaan.

(4) Eläinten hyvinvointimerkkiä voidaan lisäksi käyttää eläinten hyvinvointia koskevien tietojen tai sitä koskevan opetuksen yhteydessä.

9 luku

Eläinten hyvinvointimerkkijärjestelmästä eroaminen ja järjestelmän ulkopuolelle sulkeminen

23 §. Alkutuottajien ja yritysten sekä teurastamoiden ja meijerien, jotka eivät enää halua osallistua eläinten hyvinvointimerkkijärjestelmään, on ilmoitettava asiasta virastolle kirjallisesti.

(2) Tuottajien ja yritysten sekä teurastamoiden ja meijerien on lisäksi ilmoitettava päivämäärä, josta alkaen ne eivät enää harjoita tuotantoa tai toimita tuotteita eläinten hyvinvointimerkkijärjestelmän mukaisesti, ja kuvailtava omavalvontaohjelmassa, miten mahdollisella siirtymäajalla varmistetaan eläinten hyvinvointimerkkijärjestelmään kuuluvien eläinten erottelu muista eläimistä.

(3) Alkutuottajien on ilmoitettava vastaanottajilleen päivämäärä, josta alkaen alkutuottaja ei enää tuota tai tee toimituksia eläinten hyvinvointimerkkijärjestelmän mukaisesti.

24 §. Virasto voi sulkea alkutuottajia eläinten hyvinvointimerkkijärjestelmän mukaisesti tuottamisen ulkopuolelle,

1) jos nämä eivät noudata kyseiseen tuottajaan sovellettavia vaatimuksia tai ehtoja (katso 3 §:n 2 ja 3 momentti, 5, 7–10, 12, 13 tai 14 §),

2) jos nämä toteuttavat merkitsemistä tai kaupan pitämistä 21 §:n vastaisesti,

3) jos jalkapohjahaavaumien valvontaohjelman pisteytys parvessa on vähintään 81 tai kolmessa peräkkäisessä, samasta rakennuksesta peräisin olevassa parvessa 41–80 parvea kohti tai

4) jos ne on rekisteröity eläintenhyvinvointimerkillä luonnonmukaiseksi sertifioituksi karjaksi, ks. 12 §:n 1 momentti, eikä karja enää ole sertifioitu luonnonmukaiseksi.

(2) Virasto voi sulkea eläinten hyvinvointimerkkijärjestelmän ulkopuolelle yrityksen sekä teurastamoja ja meijereitä, jos yritykset eivät noudata 15, 17 tai 20 §:n vaatimuksia tai toteuttavat merkitsemistä tai kaupan pitämistä 21 §:n vastaisesti.

(3) Virasto voi peruuttaa 19 §:n mukaisesti myönnetyn luvan harjoittaa kaupan pitämistä eläinten hyvinvointimerkkijärjestelmän mukaisesti, jos luvan ehdot (katso 19 §:n 2 momentti) eivät täyty.

10 luku

Ylimääräiset tarkastukset

25 §. Jos virasto suorittaa tarkastuksia 24 §:n 1 momentin 3 kohdan mukaisesti annetun raportin vuoksi tai mahdollista 11 §:n 4 momentin, 15 §:n 4 momentin, 17 §:n 4 momentin tai 20 §:n 2 momentin mukaisten vaatimusten tai edellytysten rikkomista koskevan ilmoituksen vuoksi ja rikkomus vahvistetaan kyseisen tarkastuksen yhteydessä, rikkomuksesta vastaavan alkutuottajan tai yrityksen on suoritettava kyseisestä tarkastuksesta maksu kulloinkin voimassa olevien, elintarvikkeiden, rehun ja elävien eläinten ynnä muiden valvonnasta maksamisesta annetussa määräyksessä säädettyjen ylimääräisistä tarkastuksista maksamista koskevien säännösten mukaisesti.

11 luku

Rangaistussäännökset

26 §. Sakkorangaistuksella rangaistaan sitä, joka rikkoo 22 §:n 2 tai 3 momentin säännöksiä.
(2) Yritykset ynnä muut (oikeushenkilöt) voidaan asettaa rikosoikeudelliseen vastuuseen rikoslain 5 luvussa esitettyjen säännösten mukaisesti.

12 luku

Voimaantulo ja siirtymäsäännökset

27 §. Määräys tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2024.
(2) Liitteessä 3 olevan 5–9 kohdan säännöksiä, jotka koskevat karjan/parven kuolleisuuden raja-arvoja, sovelletaan vasta 1 päivästä tammikuuta 2028 alkaen.
(3) Kumotaan vapaaehtoisesta eläinten hyvinvointimerkkijärjestelmästä 4 päivänä joulukuuta 2019 annettu määräys nro 1441.

Tanskan eläinlääkintä- ja elintarvikevirasto 28.5.2024

Nikolaj Veje

/ Anne Marie Wegersleff Hansen

Eläinten hyvinvointimerkkiä koskevat vaatimukset sikakarjoille

Tasoa 1 koskevat perusvaatimukset sikakarjoille

Virike- ja puuhamateriaalin antaminen

1) Kaikille sioille on annettava olkia virike- ja puuhamateriaaliksi. Olkia on annettava päivittäin, ja niitä on oltava pysyvästi saatavilla riittävässä määrin.

Häntien typistäminen ja pureminen

2) Maitoporsaiden häntien typistäminen on kiellettyä.

3) Häntien puremistapauksissa yksittäisten sikojen hännät voidaan typistää, mikäli se katsotaan tarpeelliseksi eläinlääketieteellisistä syistä.

4) Riippumatta 3 kohdan tai 8 §:n 2 momentin säännöksistä sikoja, joiden hännät on typistetty tai purtu, ei saa toimittaa teurastettaviksi eläinten hyvinvointimerkijärjestelmässä. Ennen kuin teurastamoon toimitetaan sikoja, joiden hännät on typistetty, tilan omistajan on ilmoitettava asiasta teurastamolle.

Emakot ja nuoret emakot

5) Emakoiden on oltava irrallaan ryhmissä vieroituksesta alkaen ja vähintään siihen asti, kun odotettuun porsimiseen on seitsemän päivää. Sama koskee nuoria emakoita astutusta varten tapahtuvasta eläinsuojaan tai sen osaan siirtämisestä alkaen.

6) Riippumatta 5 kohdan säännöksistä yksittäiset siat, jotka ovat aggressiivisia, jotka ovat joutuneet muiden sikojen hyökkäyksen kohteeksi tai jotka ovat sairaita tai vahingoittuneita, on pidettävä erillään yksittäisissä karsinoissa tai lepokarsinoissa. Tällaisissa tapauksissa sovelletaan eläinten hyvinvointia koskevista vähimmäisvaatimuksista pidettäessä sikoja annetun määräyksen asiaan kuuluvia säännöksiä.

7) Emakot ja nuoret emakot on pidettävä irrallaan porsitussikaloissa.

8) Tasolla 1 emakon tai nuoren emakon liikkumisvapautta voidaan 7 kohdan säännöksestä riippumatta rajoittaa käyttämällä porsimiskarsinaa porsimisesta lähtien enintään neljän päivän ajan, jos katsotaan, että emakon tai nuoren emakon käyttäytyminen voi aiheuttaa vaaraa maitoporsaille.

9) Emakoille ja nuorille emakoille on annettava riittävä määrä pesänrakennusmateriaalia olkien muodossa viimeistään viisi päivää ennen odotettua porsimista.

Porsaiden ja lihasikojen pinta-alavaatimukset

10) Porsaille ja lihasioille on annettava suurempi vapaasti käytettävissä oleva lattiapinta-ala kuin mitä eläinten hyvinvointia koskevista vähimmäisvaatimuksista pidettäessä sikoja annetun määräyksen 34 §:ssä säädetään. Laajuus riippuu yksittäisen karjan todellisesta tuotannon järjestämisestä sekä vaatimuksesta, jonka mukaan häntien typistäminen ei ole sallittua.

Kuljettaminen teurastamoon

11) Kuljetusaika teurastamoon saa olla enintään kahdeksan tuntia.

Tasoa 2 koskevat täydentävät vaatimukset sikakarjoille

Virike- ja puuhamateriaalin antaminen

1) Virike- ja puuhamateriaaliksi tarkoitetut oljet on annettava lattialle. Olkia on annettava päivittäin, ja niitä on oltava pysyvästi saatavilla riittävässä määrin.

Emakot ja nuoret emakot

2) Edellä olevan 7 kohdan säännöksestä riippumatta emakon tai nuoren emakon liikkumisvapautta voidaan rajoittaa käyttämällä porsimiskarsinaa porsimisesta lähtien enintään kahden päivän ajan, jos katsotaan, että emakon tai nuoren emakon käyttäytyminen voi aiheuttaa vaaraa maitoporsaille.

Vieroittaminen

3) Maitoporsaat saa vieroittaa aikaisintaan, kun ne ovat 28 päivän ikäisiä, ellei emakon tai maitoporsaiden hyvinvointi tai terveys muuten kärsi.

Porsaiden ja lihasikojen pinta-alavaatimukset

4) Porsaille ja lihasioille on annettava vapaasti käytettävissä oleva lattiapinta-ala, joka on vähintään 30 prosenttia suurempi kuin tavanomaisessa tuotannossa (katso taulukko 1).

Taulukko 1.

Sikojen keskimääräinen paino	Vapaasti käytettävissä oleva karsinan pinta-ala (m2) eläintä kohti (vähintään)
Vieroittamisesta 10 kg:aan	0,20
10–20 kg	0,26
20–30 kg	0,39
30–50 kg	0,52
50–85 kg	0,72
85–110 kg	0,85
Yli 110 kg	1,30

Tasoa 3 koskevat täydentävät vaatimukset sikakarjoille

Pehkuilla varustettu lepoalue

1) Kaikille sioille on annettava olkia lepoalueen pehkuiksi. Olkia on annettava päivittäin, ja niitä on oltava pysyvästi saatavilla riittävässä määrin. Oljet voivat samanaikaisesti toimia virike- ja puuhamateriaalina.

Emakot ja nuoret emakot

2) Emakoiden ja nuorten emakoiden on oltava irrallaan ryhmissä (katso perusvaatimusten 5 ja 7 kohta edellä). Irrallaan olevia ryhmiä voidaan pitää joko laitumella, josta on pääsy suojaan, tai vapaana sisätiloissa.

3) Viimeistään viisi päivää ennen odotettua porsimista emakot ja nuoret emakot on siirrettävä laitumella oleviin suojiin. Emakoiden on oltava laitumella vähintään maitoporsaiden vieroitukseen asti.

Porsaat ja lihasiat

4) Porsaat ja lihasiat voivat olla laitumella, josta on pääsy suojaan, tai sisätiloissa karsinoissa, joissa on pehkuilla varustettu lepoalue ja vapaa pääsy ulkojaloittelualueelle. Sisätiloissa pitämisen aikana sioilla on oltava pääsy vähintään vapaasti käytettävälle kokonaisalueelle, lepoalueelle ja ulkojaloittelualueelle (katso taulukko 2).

Taulukko 2.

Sikojen keskimääräinen paino	Kokonaisalue sikaa kohti (m ²)	Lepoalue sikaa kohti (m ²) (vähintään)	Ulkojaloittelualue sikaa kohti (m ²) (vähintään)
Vieroittamisesta 25 kg:aan	0,40	0,18	0,17
25–35 kg	0,52	0,24	0,22
35–45 kg	0,60	0,28	0,25
45–55 kg	0,72	0,33	0,30
55–65 kg	0,82	0,38	0,34
65–75 kg	0,90	0,41	0,38
75–85 kg	1,00	0,46	0,42
85–95 kg	1,10	0,50	0,46
95–110 kg	1,20	0,55	0,50
Yli 110 kg	1,30	0,60	0,54

- Ajalla vieroituksesta 25 kilogrammaan pehkuilla varustettu lepoalue voidaan mukauttaa sikojen kokoon niin, että luodaan ihanteellinen ympäristö porsaille, mutta kuitenkin siten, että pinta-ala on vähintään 0,18 neliometriä sikaa kohti, kun paino on 25 kilogrammaa.

- Ulkojaloittelualueen pinta-alan on oltava vähintään 10 neliometriä enintään 40 kilogramman painoisia sikoja kohti. Muiden sikojen osalta ulkojaloittelualueen on oltava vähintään 20 neliometriä.

Eläinten hyvinvointimerkkiä koskevat vaatimukset broileriparville

Tasoa 1 koskevat perusvaatimukset broileriparville

Rotu

1) Kaikkien broilerien on oltava hitaasti kasvavaa rotua.

Eläintiheys

2) Keskimääräisen eläintiheyden on oltava kolmessa peräkkäisessä parvessa enintään 38 kilogrammaa elopainoa avoimen tilan neliometriä kohden. Yksittäisen eläinryhmän eläintiheyden on oltava aina enintään 39 kilogrammaa elopainoa avoimen tilan neliometriä kohden.

Kuolleisuus

3) Kokonaiskuolleisuuden on pitänyt olla alle yhden prosentin, johon lisätään 0,06 prosenttia kerrottuna parven iällä päivinä teurastushetkellä, viimeisimmissä seitsemässä peräkkäin tarkastetussa parvessa, jotka ovat peräisin asiaan kuuluvasta rakennuksesta.

Osittainen teurastaminen

4) Osittainen teurastaminen on kiellettyä, jos osittaisen teurastamisen tarkoituksena on välttää suurimman sallitun eläintiheyden ylittyminen.

Jalkapohjahaavaumat

5) Jalkapohjahaavaumien valvontaohjelman pisteytyksen on oltava enintään 41–80 kahdessa peräkkäisessä, samasta rakennuksesta peräisin olevassa parvessa mutta ei 81 tai sen yli (katso 24 §:n 1 momentin 3 kohta).

Kuljettaminen teurastamoon

6) Kuljetusaika teurastamoon saa olla enintään kuusi tuntia (lukuun ottamatta kiinniottoa, kuormaamista ja purkamista).

Tasoa 2 koskevat täydentävät vaatimukset broileriparville

Virikkeet

1) Broilereilla on oltava riittävästi karkearehua tai muunlaisia virikkeitä. Virikkeitä on oltava jatkuvasti tarjolla riittävässä määrin.

Eläintiheys

2a) Sisätiloissa tapahtuvan tuotannon yhteydessä keskimääräisen eläintiheyden on oltava kolmessa peräkkäisessä parvessa enintään 32 kilogrammaa elopainoa avoimen tilan neliometriä kohden. Yksittäisen eläinryhmän eläintiheyden on oltava aina enintään 33 kilogrammaa elopainoa avoimen tilan neliometriä kohden.

2b) Tuotannossa, jossa broilereilla on pääsy verannalle tai ulkojaloittelualueelle (katso 4 kohta), keskimääräisen eläintiheyden on sisätiloissa oltava kolmessa peräkkäisessä parvessa enintään 38 kilogrammaa elopainoa neliometriä kohden. Yksittäisen eläinryhmän eläintiheyden on oltava aina enintään 39 kilogrammaa elopainoa avoimen tilan neliometriä kohden.

Verantaa ei lasketa mukaan sisätiloihin.

Verannat ja ulkojaloittelualueet

4) Jos tarjotaan pääsy verannalle tai ulkojaloittelualueille (katso 2b kohta), niiden on muodostettava 15 prosenttia sisätiloista. Tuotannon viimeisten 10–12 päivän aikana on tarjottava jatkuva pääsy verannalle tai ulkotiloihin päiväsaikaan. Kananpoikasia voidaan kuitenkin pitää sisätiloissa ilman pääsyä verannalle tai ulkojaloittelualueelle, jos sää voi olla haitallinen eläinten terveydelle tai hyvinvoinnille tai jos tarttuvaa eläintautia esiintyy tai sitä epäillään ja viranomaiset vaativat lintujen pitämistä sisätiloissa.

Sisäilma

5) Sisäilman on vastattava vaatimusta, joka koskee broilerin tuotantoa, kun elopainoa on yli 33 kilogrammaa avoimen tilan neliometriä kohden (katso eläinten hyvinvointia koskevista vähimmäisvaatimuksista pidettäessä broilereita ja munien hautomisessa broilerinkasvatusta varten sekä broilerin pitämistä koskevasta koulutuksesta annettu määräys).

Tasoa 3 koskevat täydentävät vaatimukset broileriparville

Virikkeet

1) Broilereilla on oltava riittävästi karkearehua ja muunlaisia virikkeitä. Karkearehua ja muunlaisia virikkeitä on oltava jatkuvasti tarjolla riittävässä määrin.

Eläintiheys

2) Keskimääräisen eläintiheyden on oltava kolmessa peräkkäisessä parvessa enintään 27,5 kilogrammaa elopainoa avoimen tilan neliometriä kohden. Yksittäisen eläinryhmän eläintiheyden on oltava aina enintään 28,5 kilogrammaa elopainoa avoimen tilan neliometriä kohden.

Ulkojaloittelualueet

4) Ulkojaloittelualueen on oltava vähintään yksi neliometri broileria kohden. Vähintään 25 prosenttia ulkojaloittelualueiden vähimmäisalavaatimuksesta on oltava kasvipeitteistä, ja siitä vähintään 18 prosentissa on oltava istutettuina pensaita ja/tai puita ja vähintään seitsemässä prosentissa maan peittävää kasvustoa. Rakennuksen ja ensimmäisen pensas- ja/tai puuistutuksen välisen enimmäisetäisyyden on oltava 15 metriä. Alueen istutuksia sisältävällä osalla pensaiden ja/tai puiden välillä on oltava enintään 15 metriä. Kasvillisuusvaatimus on täytettävä vähintään ulostuloaukkoja lähimpänä olevan ulkojaloittelualueen osissa.

Liite 3

Eläinten hyvinvointimerkkiä koskevat vaatimukset nautakarjoille

Tasoa 1 koskevat perusvaatimukset nautakarjoille

Vasikoiden lopettaminen

1) Vasikoita ei saa lopettaa, ellei lopettamisen syynä ole sairauteen tai eläinten hyvinvointiin liittyvät ongelmat.

Karkearehu

2) Yli kaksi viikkoa vanhojen nautojen on päästävä syömään hyvälaatuista karkearehua vähintään 20 kertaa vuorokaudessa. Pehkuja ei katsota karkearehuksi.

Kivunlievitys

3) Asiaankuuluvien käsittelyä vaativien vammojen yhteydessä on käytettävä kivunlievitystä. Sarvenpoiston yhteydessä on käytettävä pitkäkestoista kivunlievitystä.

Karjan kuolleisuutta koskeva toimintasuunnitelma

4) Karjanomistajan on laadittava kirjallinen toimintasuunnitelma, jolla varmistetaan alhainen kuolleisuus tilalla, ja noudatettava sitä. Karjanomistajan on saatettava toimintasuunnitelma ajan tasalle puolivuositain. Toimintasuunnitelman on sisällyttävä osana omavalvontaohjelmaan.

Tätä varten on rekisteröitävä ainakin seuraavat tiedot:

i. lehmien elinikä, ii. syyt lehmien lopettamiseen.

Karjan kuolleisuuden raja-arvot

(5–9 kohdan säännöksiä sovelletaan vasta 1 päivästä tammikuuta 2028 alkaen)

5) Eläinten hyvinvointimerkijärjestelmään ilmoittautumisen hetkellä karjan keskimääräisen kuolleisuuden on pitänyt olla enintään 8,0 prosenttia lehmien osalta ja 10,0 prosenttia vasikoiden osalta viimeksi kuluneiden, ilmoittautumishetkeä edeltäneiden 24 kuukauden aikana.

6) Jotta karjalle myönnetty hyvinvointimerkijärjestelmän mukaisen tuotannon lupa voidaan säilyttää, karjan kuolleisuuden on pitänyt olla keskimäärin enintään 8,0 prosenttia lehmien osalta ja 10,0 prosenttia vasikoiden osalta kaikkina ajankohtina viimeksi kuluneiden 24 kuukauden aikana.

7) Kuolleisuus lasketaan CHR-rekisterissä olevien tietojen perusteella keskiarvona viimeksi kuluneiden 24 kuukauden ajalta liitteessä 4 esitettyjen periaatteiden mukaisesti.

8) Lypsykarjat, jotka tuottavat vasikoita eläinten hyvinvointimerkijärjestelmän mukaisesti mutta joita ei käytetä muuhun tuotantoon hyvinvointimerkijärjestelmän mukaisesti, vapautetaan karjan kuolleisuuden raja-arvoja koskevasta vaatimuksesta.

9) Enintään 20 lehmän karjoihin, joissa on vasikoita, ei sovelleta karjan kuolleisuuden raja-arvoja.

Kuljettaminen teurastamoon

10) Kuljetusaika teurastamoon saa olla enintään kahdeksan tuntia.

Maitoruokinta

11) Vasikan eliniän ensimmäisten kahdeksan viikon aikana sille on annettava maitoa tai maidonkorviketta sen fysiologisia tarpeita vastaava määrä vähintään kaksi kertaa vuorokaudessa. Maitoruokinnan vähentäminen maitoruokinta-ajan viimeisen viikon aikana on sallittua.

Sisätiloissa pitäminen

12) Nautoja ei saa pitää kytkettyinä. Ne voidaan kuitenkin kytkeä enintään tunnin ajaksi ruokinta-aikoina tai jos eläin on tarpeen kytkeä lyhytaikaisesti tutkimusten, sairauden hoitamisen, ehkäisevän käsittelyn ynnä muun aikana tai lypsämisen yhteydessä.

13) Nautoja ei saa pitää rakolattioilla.

14) Makuualueen on oltava kuiva, mukava ja puhdas.

15) Vasikoita ei saa pitää yksittäiskarsinoissa sen jälkeen, kun ne ovat seitsemän päivää vanhoja.

16) Makuukarsinoissa pidettäville vasikoille ja nuorille eläimille on oltava vähintään yksi makuupaikka eläintä kohden.

17) Vasikat ja nuoret eläimet on pidettävä ryhmissä, joissa eläimet ovat samankaltaisia iältään ja painoltaan, paitsi jos eläimiä pidetään yhdessä emon tai imettäjälehmän kanssa. Vasikoita ja nuoria eläimiä, joiden paino ei enää vastaa ikää sairauden tai huonon kunnon vuoksi, on pidettävä niin, että niiden tarpeet täytetään parhaalla mahdollisella tavalla.

Pinta-alavaatimukset

18) Kun eläimiä pidetään ryhmänä ryhmäkarsinassa (kolme tai useampia eläimiä yhdessä), jonka lattia on peitetty kokonaan pehkulla, esteettömän lattiapinta-alan eläintä kohden on oltava vähintään

a) 1,8 neliometriä eläintä kohden, kun elopaino on 60–100 kilogrammaa

b) 2,2 neliometriä eläintä kohden, kun elopaino on 100–150 kilogrammaa

c) 2,6 neliometriä eläintä kohden, kun elopaino on 150–200 kilogrammaa

d) 3,2 neliometriä eläintä kohden, kun elopaino on 200–300 kilogrammaa

e) 3,8 neliometriä eläintä kohden, kun elopaino on 300–400 kilogrammaa

f) 4,4 neliometriä eläintä kohden, kun elopaino on 400–500 kilogrammaa

g) 5,0 neliometriä eläintä kohden, kun elopaino on yli 500 kilogrammaa, kuitenkin vähintään 1,0 neliometriä 100 kilogrammaa kohden, kun eläin painaa yli 540 kilogrammaa.

19) Kun eläimiä pidetään ryhmänä ryhmäkarsinassa (kolme tai useampia eläimiä yhdessä), jonka ruokinta-alueella ei ole pehkuja, esteettömän lattiapinta-alan eläintä kohden on oltava vähintään

a) 2,7 neliometriä eläintä kohden, kun elopaino on 150–200 kilogrammaa

b) 3,4 neliometriä eläintä kohden, kun elopaino on 200–300 kilogrammaa

c) 4,2 neliometriä eläintä kohden, kun elopaino on 300–400 kilogrammaa

- d) 4,8 neliömetriä eläintä kohden, kun elopaino on 400–500 kilogrammaa
- e) 5,4 neliömetriä eläintä kohden, kun elopaino on yli 500 kilogrammaa, kuitenkin vähintään 1,0 neliömetriä 100 kilogrammaa kohden, kun eläin painaa yli 540 kilogrammaa.

Tasoa 2 koskevat täydentävät vaatimukset nautakarjoille

Maitoruokinta

1) Vasikan eliniän ensimmäisten kymmenen viikon aikana sille on annettava maitoa tai maidonkorviketta sen fysiologisia tarpeita vastaava määrä vähintään kaksi kertaa vuorokaudessa. Maitoruokinnan vähentäminen maitoruokinta-ajan viimeisen viikon aikana on sallittua.

Sisätiloissa pitäminen

- 2) Makuualueen on oltava kuiva, mukava, puhdas ja katettu pehkuilla.
- 3) Alle neljän kuukauden ikäisiä vasikoita on pidettävä hyvin pehkuilla varustetuilla lepoalueilla.
- 4) Alle neljän kuukauden ikäisiä vasikoita ei saa pitää makuukarsinoissa.

Pinta-alavaatimukset

5) Kun eläimiä pidetään (vähintään kolmen eläimen) ryhmänä ryhmäkarsinassa, esteettömän lattiapinta-alan eläintä kohden on oltava vähintään

- a) 2,4 neliömetriä eläintä kohden, kun elopaino on 100–150 kilogrammaa
 - b) 2,8 neliömetriä eläintä kohden, kun elopaino on 150–200 kilogrammaa
 - c) 3,4 neliömetriä eläintä kohden, kun elopaino on 200–300 kilogrammaa
 - d) 4,2 neliömetriä eläintä kohden, kun elopaino on 300–400 kilogrammaa
 - e) 4,8 neliömetriä eläintä kohden, kun elopaino on 400–500 kilogrammaa
 - f) 5,4 neliömetriä eläintä kohden, kun elopaino on yli 500 kilogrammaa, kuitenkin vähintään 1,0 neliömetriä 100 kilogrammaa kohden, kun eläin painaa yli 540 kilogrammaa.
- 6) Sen alueen kokonaispinta-alan, jossa lehmät oleskelevat navetassa lypsyjen välisenä aikana, on oltava vähintään 6,0 neliömetriä lypsylehmää kohden.

Pääsy ulkojaloittelualueelle tai laitumelle

7) Yli neljä kuukautta vanhoilla vasikoilla, joita ei kasvateta teurastettaviksi ja joita ei ole merkitty teurasvasikoiksi CHR-rekisteriin (kotieläinten keskusrekisteri) ja jos vasikan fyysinen ruumiinrakenne ja sääolot sen sallivat, on oltava pääsy ulkojaloittelualueelle 1 päivän toukokuuta ja 1 päivän syyskuuta välisenä aikana.

8) Yli kuusi kuukautta vanhoilla hiehoilla, joita ei kasvateta teurastettaviksi ja joita ei ole merkitty teurastettaviksi hiehoiksi CHR-rekisteriin (kotieläinten keskusrekisteri), on oltava pääsy ulkojaloittelualueelle 1 päivän toukokuuta ja 1 päivän marraskuuta välisenä aikana (kesäkausi). Yksittäisiä eläimiä voidaan kuitenkin pitää navetassa lyhyitä aikoja esimerkiksi keinosiemennyksen, astutuksen tai teuraaksi toimittamisen yhteydessä tai silloin, kun eläintä on tutkittava tai hoidettava eläinlääkinnällisistä syistä.

9) Naudoilla on oltava pääsy laitumelle vähintään 150 päivänä 1 päivän huhtikuuta ja 1 päivän marraskuuta välisenä aikana (kesäkausi). Yksittäisiä eläimiä voidaan kuitenkin pitää navetassa lyhyitä aikoja esimerkiksi astutuksen, umpeenlaiton tai teuraaksi toimittamisen yhteydessä tai silloin, kun eläintä on tutkittava tai hoidettava eläinlääkinnällisistä syistä.

Tasoa 3 koskevat täydentävät vaatimukset nautakarjoille

Lehmän ja vasikan yhteinen aika vasikoimisen jälkeen

1) Lehmän ja vasikan on oltava yhdessä ensimmäiset 24 tuntia vasikoimisen jälkeen.

Maitoruokinta

2) Vasikan eliniän ensimmäisten 12 viikon aikana sille on annettava maitoa tai maidonkorviketta sen fysiologisia tarpeita vastaava määrä vähintään kaksi kertaa vuorokaudessa. Maito tarjotaan vasikalle tuttiämpäristä tai utareesta. Maitoruokinnan vähentäminen maitoruokinta-ajan viimeisen viikon aikana on sallittua.

Pinta-alavaatimukset

3) Sen alueen kokonaispinta-alan, jossa lehmät oleskelevat navetassa lypsyjen välisenä aikana, on oltava vähintään 6,6 neliometriä lypsylehmää kohden pienten rotujen osalta ja 8,0 neliometriä suurten rotujen osalta. Pinta-alasta 2,0 neliometriä voi kuitenkin koostua ulkojaloittelualueesta, joka on tarkoitettu liikkumista varten.

4) Kun eläimiä pidetään (vähintään kolmen eläimen) ryhmänä, esteettömän lattiapinta-alan eläintä kohden on oltava vähintään

- a) 2,5 neliometriä eläintä kohden, kun elopaino on 100–150 kilogrammaa
- b) 3,0 neliometriä eläintä kohden, kun elopaino on 150–200 kilogrammaa
- c) 4,0 neliometriä eläintä kohden, kun elopaino on 200–300 kilogrammaa
- d) 4,2 neliometriä eläintä kohden, kun elopaino on 300–350 kilogrammaa
- e) 5,0 neliometriä eläintä kohden, kun elopaino on 350–500 kilogrammaa.

Pääsy ulkojaloittelualueelle tai laitumelle

5) Seuraavia poikkeuksia lukuun ottamatta yli neljän kuukauden ikäisillä naudoilla on oltava pääsy laitumelle 1 päivän toukokuuta ja 1 päivän marraskuuta välisenä aikana (kesäkausi):

Yksittäisiä eläimiä voidaan pitää navetassa lyhyitä aikoja esimerkiksi keinosiemennyksen, astutuksen, umpeenlaiton tai teuraaksi toimittamisen yhteydessä tai silloin, kun eläintä on tutkittava tai hoidettava eläinlääkinnällisistä syistä.

enintään kolmen kuukauden ajan ennen teurastusta nautoja saa lihottaa karsinoissa (yli 9 kuukauden ikäiset urokset, yli 24 kuukauden ikäiset naaraat, jos ne eivät ole poikineet, ja poikineet naaraat).

c) Yli neljä kuukautta vanhoilla vasikoilla, jos vasikan fyysinen rakenne ja sääolot sen sallivat, on oltava pääsy laitumelle 1 päivän toukokuuta ja 1 päivän syyskuuta välisenä aikana.

d) Yli 12 kuukauden ikäiset sonnit, jos niillä on pääsy ulkotiloihin (esimerkiksi jaloittelualueelle) ympäri vuoden.

Kuolleisuuden laskentaperiaatteet nautakarjoissa

1. Nautojen kuolleisuus lasketaan kahdentoista viimeksi kuluneen kuukauden aikana kuolleiden nautojen määrän summana jaettuna tilan eläinten päiväkohtaisen määrän summalla kahdentoista viimeksi kuluneen kuukauden aikana eli seuraavan kaavan mukaisesti:

Kuolleisuus = (kuolemien määrä vuodessa / eläinten päiväkohtainen määrä vuodessa) * 365 * 100

2. Vasikoiden kuolleisuus lasketaan seuraavalla kaavalla:

$$D\ddot{o}delighed_{1-180} = 100 * (1 - \prod_{i=1}^{180} (1 - \frac{D_i}{F_{1,2,4,9} + I_{1,2}[\leq 180] - D^{i-1} - C_{7,16,17}^{i-1} - F_9[i > 1]}))$$

Dødelighed	Kuolleisuus
------------	-------------

jossa:

D_i : Kuolleiden määrä päivänä i .

$F_{1,2,4,9}$: Elävänä syntyneiden määrä 180 päivän jakson aikana.

$I_{1,2}[1]$: Imeväisikäisinä lopetettujen vasikoiden määrä vähennetään ensin päivästä $i=2$.

D_{i-1} : Kuolleiden summa päivään $i-1$ asti.

$C_{7,16,17}$: Tilalta poistettujen vasikoiden summa päivään $i-1$ asti.

$F_9[i > 1]$: Imeväisikäisinä lopetettujen vasikoiden määrä vähennetään ensin päivästä $i=2$.

I : Kerroin pii tarkoittaa tuotteiden kertomista välillä 1–180.

Kuolleita vasikoita verrataan tilalla oleviin eläviin vasikoihin. Elävät vasikat lasketaan kahtena osatekijänä: Tilalla elävinä syntyneet vasikat sekä vasikat, jotka tuodaan tilalle 180 elinpäivän kuluessa, vähennettynä vasikoilla, jotka ovat kuolleet, jotka on lopetettu imeväisikäisinä tai jotka on viety pois tilalta ennen 180. elinpäivää. Jotta kaikkien enintään 180 päivän ikäisten vasikoiden tilanne saataisiin kokonaisuudessaan tietoon, kuolleisuus lasketaan vasta 180 päivän kuluttua laskentajakson viimeisestä päivästä. Eloonjäämisaste saadaan kertomalla kunkin tilan 180 murto-osaa kultakin laskentajaksolta. Kuolleisuus saadaan vähentämällä eloonjäämisaste yhdestä.

Elävänä syntyneiden määrä lasketaan käyttäen syntymähetken tilanteen koodeja 1, 2, 4 ja 9 = tilalla elävänä syntyneet.

Sensuroidut vasikat eli tilalta poistetut vasikat lasketaan koodeilla 7 = teurastettu, 16 = tuotanto ja 17 = vienti.

Logot: parempaa hyvinvointia eläimille

Logot eläinten hyvinvointimerkin kolmea tasoa varten

Taso 1:

Taso 2:

Taso 3:

Bedre Dyrevelfærd	Parempaa hyvinvointia eläimille
-------------------	---------------------------------

¹⁾ Tästä määräysluonnoksesta on ilmoitettu teknisiä määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/1535 (kodifikaatio) mukaisesti.